

του επιτρεπτού της αντικαταστάσεως του προστίμου με άμεση απόφαση για χρονικό διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών ή με περιοριστική της ελευθερίας ποινή («permanenza domiciliare») — Υποχρεώσεις των κρατών κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη

Διατακτικό

Η οδηγία 2008/115 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παράνομως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, πρέπει να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι

- δεν αντιβαίνει σε αυτήν εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία κολάζει την παράνομη διαμονή υπηκόων τρίτων κρατών με χρηματική ποινή, η οποία μπορεί να αντικατασταθεί από ποινή απελάσεως, και
- αντιβαίνει σε αυτήν εθνική ρύθμιση που επιτρέπει τον κολασμό της παράνομης διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με ποινή κατ' οίκον κρατήσεως, χωρίς να διασφαλίζεται ότι παύει η εκτέλεση της ποινής αυτής μόλις καθίσταται δυνατή η φυσική μεταφορά του ενδιαφερομένου εκτός του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Verhuizingen Coppens NV

(Υπόθεση C-441/11 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 81 ΕΚ και 53 της συμφωνίας ΕΟΧ — Αγορά υπηρεσιών διεθνών μετακομίσεων στο Βέλγιο — Σύμβαση αποτελούμενη από τρεις επιμέρους συμφωνίες — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Έλλειψη αποδείξεων για το ότι ένας από τους συμμετέχοντες σε επί μέρους συμφωνία γνώριζε τις λοιπές επί μέρους συμφωνίες — Εν μέρει ή εξ ολοκλήρου ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής — Άρθρα 263 ΣΛΕΕ και 264 ΣΛΕΕ)

(2013/C 26/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, S. Noë και F. Ronkes Agerbeek)

Αντίδικος κατ' ανάρτηση: Verhuizingen Coppens NV (εκπρόσωποι: J. Stuyck και I. Buelens, advocaten)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-210/08, Verhuizingen Coppens κατά Επιτροπής, με την οποία ακυρώθηκαν το άρθρο 1, στοιχείο θ', και το άρθρο 2, στοιχείο ια', της αποφάσεως C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Ιουνίου 2011, T-210/08, Verhuizingen Coppens κατά Επιτροπής.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 1, στοιχείο θ', της αποφάσεως C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων), καθόσον, με τη διάταξη αυτή, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αντί να περιοριστεί στο να διαπιστώσει τη συμμετοχή της Verhuizingen Coppens NV στη συμφωνία για ένα σύστημα ψευδών προσφορών, των επονομαζόμενων «προσφορών διευκολύνσεως», κατά το διάστημα από 13 Οκτωβρίου 1992 μέχρι 29 Ιουλίου 2003, καταλογίζει ευθύνη στην εν λόγω εταιρία για συμμετοχή στη συμφωνία για ένα σύστημα οικονομικών αντισταθμίσεων για τις απορριφθείσες προσφορές ή για την περίπτωση της αποχής από τη διαδικασία υποβολής προσφορών, των επονομαζόμενων «προμηθειών», και για διάπραξη ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως.
- 3) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στη Verhuizingen Coppens NV με το άρθρο 2, στοιχείο ια', της εν λόγω αποφάσεως C(2008) 926 τελικό ορίζεται σε 35 000 ευρώ.
- 4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας, τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Coppens σε αυτούς τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας.
- 5) Η Coppens φέρει το ένα τρίτο των δικών της δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

(¹) EE C 331 της 12.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2012 (αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του Bundesfinanzhof — Γερμανία) — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-562/11) (¹)

[Γεωργία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3665/87 — Άρθρο 11 — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Αίτηση χορήγησης επιστροφής για εξαγωγή για την οποία δεν υφίσταται δικαίωμα επιστροφής — Διοικητική κύρωση]

(2013/C 26/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 495/97 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 77, σ. 12), και ειδικότερα του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού — Αίτηση χορήγησης επιστροφής κατά την εξαγωγή σε περίπτωση κατά την οποία δεν προβλέπεται καμία επιστροφή — Δυνατότητα επιβολής κυρώσεων στον αιτούντα

Διατακτικό

Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2945/94 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1994, και με τον κανονισμό (ΕΚ) 495/97 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1997, έχει την έννοια ότι, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων απαλλαγής που προβλέπονται στο τρίτο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου 1, η μείωση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', αυτής της παραγράφου 1 πρέπει να εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση επίσης κατά την οποία αποδεικνύεται ότι το εμπόρευμα για την εξαγωγή του οποίου υποβλήθηκε αίτηση επιστροφής δεν ήταν υγιούς, ανέμενης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας, έστω και αν ο εξαγωγέας ήταν καλόπιστος και περιέγραψε ορθά τη φύση και την προέλευση του εμπορεύματος αυτού.

(¹) ΕΕ C 39 της 11.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Josef Probst κατά mr.nexnet GmbH

(Υπόθεση C-119/12) (¹)

(Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Οδηγία 2002/58/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 5 — Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Δεδομένα κινήσεως αναγκαία για την απόδειξη και την εξόφληση λογαριασμών — Είσπραξη των απαιτήσεων από τρίτη εταιρία — Πρόσωπα τα οποία ενεργούν υπό την εποπτεία των φορέων παροχής του δημοσίου δικτύου και της διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών)

(2013/C 26/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικο στην υπόθεση της κύριας δίκης

Josef Probst

κατά

mr.nexnet GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 5, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων

προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201, σ. 37) — Διαβίβαση δεδομένων κινήσεως τηλεφωνικού λογαριασμού που αφορούν συνδρομητές και χρήστες, τα οποία τυγχάνουν επεξεργασίας και αποθηκεύονται από τον πάροχο δημόσιου δικτύου τηλεπικοινωνιών — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει μια τέτοια διαβίβαση στον εκδοχέα μιας απαιτήσης αφορώσας το αντίτιμο της παροχής τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, ενώ παράλληλα υφίστανται συμβατικές ρήτρες που προβλέπουν την εμπιστευτική μεταχείριση των διαβιβαζόμενων δεδομένων καθώς και τη δυνατότητα του αντισυμβαλλομένου να ελέγχει την εξασφάλιση της προστασίας των δεδομένων αυτών

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 5, της οδηγίας 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες), έχει την έννοια ότι επιτρέπει τη διαβίβαση δεδομένων κινήσεως από τον πάροχο των υπηρεσιών στον εκδοχέα των απαιτήσεων του αναφορικά με την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, προς τον σκοπό της εισπράξεώς τους, και την επεξεργασία των συγκεκριμένων δεδομένων από τον εν λόγω εκδοχέα, υπό τον όρο ότι ο εκδοχέας, καταρχάς, ενεργεί «υπό την εποπτεία» του παρόχου των υπηρεσιών, όσον αφορά την επεξεργασία αυτών καθεαυτών των δεδομένων, και ότι, δεύτερον, ο εν λόγω εκδοχέας επεξεργάζεται αποκλειστικώς τα αναγκαία για την είσπραξη των εκχωρηθεισών απαιτήσεων δεδομένα.

Ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού που θα δοθεί στη σύμβαση εκχώρησης, ο εκδοχέας πρέπει να θεωρηθεί ότι ενεργεί υπό την εποπτεία του παρόχου των υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/58, όταν αφορά την επεξεργασία των δεδομένων κινήσεως, ενεργεί μόνον κατ' εντολή και υπό τον έλεγχο του εν λόγω παρόχου. Ειδικότερα, η συναφθείσα μεταξύ τους σύμβαση πρέπει να περιέχει ρήτρες ικανές να εξασφαλίζουν τη νόμιμη επεξεργασία των δεδομένων κινήσεως από τον εκδοχέα και να παρέχουν στον πάροχο των υπηρεσιών τη δυνατότητα να διασφαλίζει, ανά πάσα στιγμή, την τήρηση των εν λόγω διατάξεων από τον εκδοχέα.

(¹) ΕΕ C 174 της 16.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (Ολομέλεια) της 27ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Thomas Pringle κατά Government of Ireland, Ireland και Attorney General

(Υπόθεση C-370/12) (¹)

(Μηχανισμός σταθερότητας για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ — Απόφαση 2011/199/ΕΕ — Τροποποίηση του άρθρου 136 ΣΛΕΕ — Κύρος — Άρθρο 48, παράγραφος 6, ΣΕΕ — Απλοποιημένη διαδικασία αναθεωρήσεως — Συνθήκη ΕΜΣ — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Αρμοδιότητα των κρατών μελών)

(2013/C 26/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court